

Татарстан Республикасы фән һәм мәгариф министрлыгы
Лаеш муниципаль районы Муниципаль бюджет белем бирү учреждениесе
Олы Кабан урта гомумбелем мәктәбе

“Минем педагогик осталыгым”

темасына

эссе

эшләде: Нигъмәтжәнова Г.Ф.,
югары квалификацион категорияле
татар теле һәм әдәбияты укытучысы

Олы Кабан, 2018.

Кайларга илтсә дә юлларым,
Мәктәпкә тоташа уйларым...
Өзелә күрмәгез, юлларым!
Туктала күрмәгез, уйларым!

С. Әхмәтҗанова

Иртә. һәр тараф тын. Кызарып кояш чыга. Көн туа. Бар кеше дә эшкә ашыга. Кемдер машинада элдертә, шаулап торган калага китә. Мин дә таныш сукмак буйлап көн саен эшемә ашыгам. Таныш сукмак... Әлбәттә, бер үк юлдан йөрөп, такыр сукмак салынган. Һәркемнең үз тормышы, үз сукмагы, үз юлы... Үз сукмагым мине мәктәпкә илтә. Нәни сукмаклар бик күпләрне мәктәпкә алып килә. Сабый балаларын житәкләгән ата-аналар бигрәк кызу бара. Ә үз сукмакларыннан йөрергә шомарып беткән кызлар һәм малайлар әллә ни ашыкмый кебек. Көлгән, шаярган булалар. Ә менә тиздән олы юлга эзерләнүче егетләр һәм кызлар борчулы күренә, мөгаен, киләчәк турында уйланалардыр. Киләчәктә аларны нәрсә көтә?! Һәркем үз дөньясына чумган...

Уйлар, уйлар... Алар җитез, алар алдан йөгәрә. Уйлар мине мәктәп сукмагыннан читкә, кирегә сөйри. Җитәр, Гөлсинә, күп тырыштың, инде җитәр. Яраткан әни, дәү әни булып өйдә утырыр вакытың житте бит. Мәктәп сукмагын күпме таптарга була инде? Шушы юлда югалткан саулыгың, көчкүәтең кызганыч түгелме?!

Соңгы елларда педагогик философиядә “корбанчылык” теориясе турында еш сөйли башладылар. Ләкин безгә, рус мәктәбендә татар теле укытучысы булып эшләүче татар хатыннарына, бу “тапталган”, ягъни “иске” тема инде. Гаиләбездән, балаларыбыздан “йолкып” алынган вакыт һәм үзебезнең саулык, йөрәк каныбыз хисабына яуланган үрләр... Мең ата-ана баласын үзеңнеке итеп карап, күңел җылыбызны тамчылап бүлеп биргәндә, өйдәгеләргә бик игътибар калмый шул... Аларның әрнү-үпкәләрен еллар үткәч, саргайган кәгазь битләреннән генә күрәсең. Иске кәгазьләренә актарганда, улымның “Минем укытучым” дигән иншасы кулга килеп керде.

“... Укытучы сүзе белән мин, 3-4 яшьләр тирәсендә, әнием эшкә чыккач “таныштым”. Моңарчы гел миңа әкиятләр укыган, минем белән рәсемнәр ясаган, шигырьләр өйрәткән әнием, шул көннән соң үзгәрдә дә куйды. Иртән иртүк чыгып китә, кич кайта, өстәл янында нидер актара, яза. Янына килсәм: “Комачаулап йөрмә әле, улым, эшем күп, энә уенчыкларың белән уйна,”- ди. Менә шулай итеп мин үзем дә сизмичә, “укытучы малае булганмын”.

Белсәгез иде, сез укытучы малае булуның авырлыкларын?! Ә укытучы булуы тагын да авыррак бит”.

Бу юллар мине сискәндереп жибәрде. Уйланырга мәжбүр итте. Инде ничә еллар балалар укытып, үземнең иң авыр хезмәт башкаручы һөнәр ияләренең берсе булуым турында уйлап та караганым юк иде. Мәктәптә эшли башлавымның беренче көненнән үк мин үземне иң бәхетле кеше итеп тойдым. Мәктәпкә сөенеп барам. Мәктәп бусагасыннан атлап керүгә, күңелемне рухи ләззәт биләп ала. Мине яраткан укучыларым көтә. Мин алар өчен шатланам да, борчылам да. Менә шулай утыз елга якин гомер үтеп тә киткән.

Без катлаулы чорда яшибез. Яшәеш бүген имтихан тотта: кешелек дөнъясы экологик, экономик, этник проблемаларның чолганышында калды. Тормыш безне тагын бер сынап карый сыман...

Үз һөнәреңне ничек кенә яратсаң да, рус авылында телебезне өйрәтү бер дә жиңел бирелми. Мин гомерем буе яңалыкка, камиллеккә омтылып яшәдем. Яңалык эзләп, коммуникатив технология нигезләрен өйрәндем. Р.Хәйдәрова методикасын кулланып, рус телле укучыларны сөйләшергә өйрәтәм. Моның өчен аларда аралашу ихтыяҗы тудырам.

Фәнемә кызыксыну уяту өчен проектлар төзеп, презентацияләр эзерләп, жанлы да, заманча да дәресләр үткәрәм. Бу өлкәдә балалар - бездән, без - балалардан өйрәнәбез. Менә шулай бергә эшләп, яңа технологияләр кулланып, жан-фәрманга рус балаларына татар теле өйрәтәм.

Татарстанда яшәгән рус баласына татар телен генә түгел, аның мәдәниятын, тарихын да өйрәтергә омтылам. Минемчә, бу милләتلәр арасында дус яшәүнең серләренә төшендерүнең әһәмиятле бер өлеше дип саныйм.

Мәктәбемдә дистә еллар буе тәрбия эшләре буенча директор урынбасары булып эшләү – үзе үк педагогик осталыкка сынау булды. Шушы хезмәтне башкарганда мин бар көчемне мәдәнияткә, сәнгатькә юнәлттем. Укучыларны татар халык биюләренең, сәхнә осталыгының серләренә төшендердем, татар халкының горөф-гадәтләрен саклап калуда үз көчемне керттем.

Татарлар да үз балалары белән рус телендә сөйләшкән бер чорда, рус баласының телебезгә хөрмәт белән карап, тел өйрәнүе – минем педагогик осталыгымның нәтижәсе. Явыз Иван чорыннан бирле бер генә татар сүзе дә

яңгырамаган рус авылының балалары, яшьләре мине елмаеп, үз телемдә сәламләп, аралашырга омыла икән, бу – минем хезмәтемнең жимеше.

Еллар буе туплаган педагогик осталыгымның нәтижәсе – минем укучыларымда. Алар бәхетле булсалар, мин дә бәхетле, алар бәхетсез булса, минем дә күңелем китек.

Укытучы булу бер генә дә гади эш түгел... Бу, сиңең күзләреңә карап торган ничә сабый каршында үзеңнең идеяләрең белән кызыктыра алырдай шәхес була алу. Матурлыкка, рухи үсешкә, үз-үзеңне камилләштерүгә омылыш уятырдай мисаллар белән балалар күңеленә үтеп керү... Сократ сүзләре белән әйтсәк, укытучы – яңгыр тамчысы сыман. Яңгыр орлыкларны шыйттыра алган төсле, укытучы - балада шәхес тәрбияләп, күңелендә матурлык уятучы. Балалар белем һәм тәрбиядән тыш, жылылык, игътибар, ярдәм, таяныч ала икән, арадагы бәйләнеш тагын да тыгыз була.

Укытучы сүзенә тирән мәгънә салынган . Укытучы һөнәр генә түгел, ә күңел халәте дә. Мәктәптән тыш та син укытучы булуыңнан туктамыйсың. Укытучы - психолог та, сердәшче дә, киңәшче дә. Аның киеме, үз-үзен тотышы – барысы да үрнәк булырга тиеш.

Чын укытучы булып өчен үз фәнеңне тирән белергә, холкыңны, эчке дөньяңны гел камилләштереп торырга, балаларны чын күңелдән яратырга, хөрмәт итәргә, аларны аңларга кирәк. Шулай булганда укытучы һөнәрең авырлыгы сизелмәс, күңелдә эшләнгән эшләргә, ирешкән уңышларга сөенеч, канәгатьлек хисләре генә булып. Күңелгә шигырь юллары килә.

Өзер юлдан үз көеңә бару жиңел.
Тигез жирдә юл салу да читен түгел
Кыяларга сукмак салу читенрәк!
Тик күңелгә юл салудан жиңелрәк!
Безнең бурыч – күңелләргә сукмак салу!
Сукмак салыр үзәннәрне эзләп табу!
Безнең эш ул – әйтелмәгән сер шикелле.
Безнең эш ул – жырланмаган жыр шикелле.
Торган саен серлелеге артып тора,
Укылмаган китап кебек тартып тора.

К.Булатова

Эш дәверендә барысы да шома гына барды дип әйтү дәрәс булмас. Рус телендә сөйләшүче балаларга татар теле укыту, шул телгә карата хөрмәт уяту үтә дә катлаулы. Янәшәмдәге хезмәттәшләрем, гаиләм һәрчак миңа таяныч һәм терәк булып тордылар. Бүгенге көндә ирешкән уңышларым, бары тик шул эшемә гашыйк булуымнан дип саныйм.

Татар теле укытучысы буларак минем эшчәнлек чорым бик җаваплы заманга туры килде.

-Сезнең эшегез хәзерге вакытта”Чирәм жирен күтәрүгә тик -,дия иде безгә мәктәп директорыбыз.

Үзем директор вазифасын үтәгәндә дәмнән шуны аңладым:балалар белән үзенең эчкерсезтотарга кирәк.Алар белән шатланырга,алар беләнбергәкөенергә,кирәк булса булышырга ,алар белән бала булып кала белергәкирәк.Иң мөһиме ,жир йөзәндәгекешеләрне санга сукмауга юл куймаска.икейөзле мәрхәмәтсез кешеләр азрак булсын иде.

Мин - татар теле һәм әдәбияты укытучысы, милләтебезнең киләчәге, һичшиксез, укытучыларга бәйле дип уйлыйм. Халыкның тереклек иясе һәм милләт буларак бетүдән сакланып калуы өчен милли рух яшәргә тиеш. Рухы тотрыклы кеше генә ХХI гасырның наркомания, эчкечелек, фахышәлек, миһербансызлык, кебек коточкыч авыруларына бирешмичә үзән, нәселән һәм милләт вәкиле буларак халкын саклап кала алачак.

Заман зур тизлек белән үсеш, үзгәреш кичерә. Минем иң зур теләгем: мин укыткан укучы үзенең белем дәрәжәсе, холык – фикер камилгә белән тормыш сынауларында бирешмәслек булсын.

Мин укыткан, тәрбияләгән бала жәмһуриятебезнең һәм илебезнең күренекле уку йортларында укырлык, нык гаилә корырлык, халкыбызга хезмәт итәрлек булып өлгәрсә, мин бәхәтле!

Димәк, минем кулымдагы тәрбия корабының руле тормыш дингезендә дәрәс юнәлеш алган.

Мин язмышыма рәхмәтле. Ходай мине шушы хезмәтемнән, таныш сукмагымнан аермасын иде. Һәр көн иртән эшкә ашыгырга язсын.

Һәркемнең үз юлы, үз сукмагы... Шушы нәни сукмактардан атлаучы
укучыларым да киләчәктә киң тормыш юлына аяк басарлар, иншалла!

Мәктәп, мзктәп ,тик син ачтың миңа

Бу дөньяның күркәм серләрен.

Якын шуңа сиңа илткән юллар,

Якын шуңа туган җирләрем.